

жали къмъ турко-татарскитѣ народи, и по езикъ, вѣра и нрави коренно се различавали отъ словѣнитѣ. Тѣ още прѣди нашето лѣточисление били раздѣлени на четири племена: *Купи-булгаръ*, *Дучи-булкаръ*, *Огхонторъ-блкаръ* и *Чдаръ-болкаръ* и живѣяли на сѣверъ отъ Кавказкитѣ планини, по р. Кубанъ и по на югъ. Съ движението на народитѣ и тѣ се движали и въ срѣдата на V вѣкъ се скитали на сѣверо-западния брѣгъ на Черно-море. Латинскиятъ писателъ Еннодия по случай повикването (482) на прабългаритѣ отъ византийския императоръ Зенонъ на помощъ противъ остготитѣ на Теодориха, синъ на Триария, пръвъ ги именува съ националното имъ име: българи. Лѣтописцитѣ Комисъ, Касиодоръ, Маруелинъ, Йорданъ и африканскиятъ епископъ Викторъ Туненски сжщо ги познаватъ и именуватъ съ сжщинското имъ народно име: българи. Отъ византийскитѣ пѣкъ лѣтописци първи Иоанъ Антиохийски и Теофилактъ Симоката познаватъ прабългаритѣ додъ националното имъ име, а сѣврѣменнитѣ имъ лѣтописци Прокопий, Агатий,¹ Менандъръ ги именуватъ: оногури, сарагури, уроги, кутургури, утургури, вуругунди, контригури, хунугури, хуни и пр.²⁶ Прабългаритѣ отъ датата, когато били повикани отъ Зенона на помощъ противъ остготитѣ, встѣпили въ близки сношения съ византийцитѣ и започнали да се запознаватъ съ византийската империя, а сжщеврѣменно и да навлизатъ и грабятъ византийскитѣ балкански области. Тѣ пръвъ пжтъ на края на V вѣкъ (499) прѣминали р. Дунавъ, ограбили всички византийски области до Илирия и прѣзъ Тракия се завърнали въ домоветѣ си. Кога се завръщали били нападнати отъ илирийския стратегъ Аристъ, който водилъ петнаде-

²⁶ Шишмановъ д-ръ Ив. Д. Критиченъ прѣгледъ, Мсб. XVI—XVII 520, 521. Златарски В. Н. Студии, Пс. LXIII, 323.